

Høringsnotat

vedrørende

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om jordforurening og forskellige andre love (Implementering af direktivet om industrielle emissioner, digitalt tilladelses-, godkendelses- og tilsynssystem, afgifter ved ferskvandsdambrug og regulering af anvendelse af uorganisk gødning m.v.)

Lovudkastet blev sendt i ekstern høring den 30. november 2011 med frist for at afgive høringssvar den 4. januar 2012.

Udkastet blev sendt til høring hos en bred kreds af myndigheder og organisationer. Miljøstyrelsen har modtaget i alt 31 høringssvar, hvoraf 14 myndigheder og organisationer oplyser, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget eller, at man hilser lovforslaget velkomment.

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget: Advokatsamfundet, Affald Danmark, Bryggeriforeningen, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Akvakultur, Danske Regioner, Datatilsynet, DI, DONG Energy, Energi- og Olieforum, Finansrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, KL, Landbrug & Fødevarer, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Realkreditforeningen og RenoSam.

Følgende høringsparter har enten oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til lovforslaget eller, at de hilser udkastet til lovforslaget velkomment: Arbejdstilsynet, Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Fjernvarme, Dansk Planteværn, Danske Revisorer, Forbrugerrådet, Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste, HK-Kommunals Miljøudvalg, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Ministeriet for Ligestilling og Kirke, Naturstyrelsen og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

En mindre del af lovforslaget vedrørende store fyringsanlæg på boreplatforme blev sendt i høring den 21. december 2011 med frist for at afgive høringssvar den 6. januar 2012.

Dette udkast blev sendt til høring hos den samme brede kreds af myndigheder og organisationer samt også de relevante brancheorganisationer. Miljøstyrelsen har modtaget i alt 21 høringssvar, hvoraf 18 myndigheder og organisationer oplyser, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget eller, at man hilser lovforslaget velkomment.

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget: Advokatsamfundet, Danish Operators og Energistyrelsen.

Følgende høringsparter har enten oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til lovforslaget eller, at de hilser udkastet til lovforslaget velkomment: Arbejdstilsynet, Beskæftigelsesministeriet, Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Fjernvarme, Dansk Planteværn, Danske Revisorer, Datatilsynet, DI, Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Københavns Kommune, Kulturministeriet, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Ministeriet for Ligestilling og Kirke, Naturstyrelsen, Økonomi- og Indenrigsministeriet,

Disse to lovforslag er sat sammen til ét med henblik på samlet fremsættelse.

Svarene har især berørt følgende punkter:

1. Bedste tilgængelige teknik (BAT)

2. Godkendelse og revurdering af industrivirksomheder og husdyrbrug som følge af BAT-konklusioners offentliggørelse

3. Basistilstandsrapporten

4. Oprydning efter definitivt driftsophør

5. Husdyrområdet

6. Fyringsanlæg på platforme

7. Etablering af digitalt tilladelses-, godkendelses- og tilsynssystem

8. Dambrug

9. Uorganisk gødning

10. Øvrige emner

Foruden de ændringer, der fremgår af dette notat, er der foretaget lovtekniske justeringer i lovforslaget herunder efter Justitsministeriets lovtekniske gennemgang.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar til de ovennævnte punkter og Miljøministeriets kommentarer hertil. Kommentarer hertil er anført i kursiv.

Høringssvarene er gengivet i hovedtræk. Ønskes der mere detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringssvar.

Ad. 1. Bedste tilgængelige teknik (BAT)

Fastsættelse af BAT

RenoSam finder, at det er vigtigt, at BAT fastsættes under hensyntagen til lokale forhold m.v.,

Miljøministeriets bemærkninger:

BAT-konklusionerne der indeholder minimumsniveauet for BAT for de aktiviteter, som er omfattet af IE-direktivet, vil fremover blive fastsat i EU-regi, jf. proceduren i IE-direktivets artikel 13. Disse skal lægges til grund ved udarbejdelse af godkendelsesvilkårene, jf. IE-direktivets artikel 14, stk. 3. Lokale forhold er ikke et af de kriterier, som skal indgå i fastlæggelsen af BAT, jf. bilag III til IE-direktivet.

Derimod er der i særlige tilfælde mulighed for at fastsætte mindre strenge emissionsgrænseværdier end dem, som følger af BAT-konklusionerne, med henvisning til lokale miljøforhold, jf. artikel 15, stk. 4.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Bindende BAT-konklusioner på husdyrområdet

Realkreditforeningen og Finansrådet støtter bindende europæiske regler for BAT-krav. Det anføres, at dansk landbrug i dag lever op til kravene, hvorved konkurrenceforholdene i de europæiske lande bliver mere ensartede med forslaget.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet skal kvittere for Realkreditforeningens og Finansrådets bemærkninger om, at landbrugets konkurrenceevne i Europa forventes forbedret med indførelsen af bindende BAT-konklusioner.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Dansk BAT-niveau

Landbrug & Fødevarer finder, at den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 2, alene skal kunne bruges til at fastsætte nærmere regler om BAT, hvis EU-regler kræver det.

Landbrug & Fødevarer erklærer sig af konkurrencemæssige hensyn uenige i, at der i lovforslagets almindelige bemærkninger (Afsnit 2.9.2.) er anført, at det er hensigten at øge eller opretholde det høje danske BAT-niveau for de omfattede virksomheder.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det er ikke hensigten med bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 2, at denne skal anvendes til at indføre en dansk særregulering på BAT-området. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at

fastlægge en generel definition og generelle kriterier for fastlæggelse af BAT i overensstemmelse med IE-direktivet. Det konkrete BAT-niveau for de enkelte virksomhedstyper vil blive fastlagt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 35 og husdyrgodkendelseslovens § 34. For de industrivirksomheder og husdyrbrug, der er omfattet af IE-direktivet, vil fastsættelsen af BAT-niveauet i udgangspunktet skulle ske i overensstemmelse med indholdet af BAT-konklusionerne for at sikre danske virksomheders lige konkurrenceevne i forhold til det øvrige EU.

Miljøministeriet finder dog, at det af miljømæssige hensyn er nødvendigt som minimum at opretholde BAT-niveauet, som det er i dag. Skulle der i fremtidige BAT-konklusioner komme BAT-niveauer, der er lavere end de nuværende danske, vil det danske niveau blive opretholdt. Miljøministeriet finder samtidig, at BAT-niveauet skal kunne øges, hvis internationale standarder, udviklingen i BAT eller politiske ønsker begrundet det.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Ad. 2. Godkendelse og revurdering af industrivirksomheder og husdyrbrug som følge af BAT-konklusioners offentliggørelse

Antallet af virksomheder omfattet af IE-direktivet udvides

RenoSam og Landbrug & Fødevarer anmoder om, at Miljøministeriet præcist skriver hvilke nye virksomheder, der er omfattet af IE-direktivet og som ikke var omfattet af Europaparlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC-direktivet).

Landbrug & Fødevarer foreslår, at der foretages en nærmere vurdering af, om det er hensigtsmæssigt at ophæve standardvilkårene for de virksomhedstyper, der er udarbejdet standardvilkår for, og som er omfattet af IE-direktivet men ikke af IPPC-direktivet frem for at revidere disse standardvilkår, når der kommer en ny BAT-konklusion på området.

Miljøministeriets bemærkninger:

I lovforslagets almindelige bemærkninger (Afsnit 2.3.) er de nye virksomhedstyper, der er omfattet af IE-direktivet, og som ikke var omfattet af IPPC-direktivet, nævnt. Ministeriet har ikke en liste over de specifikke virksomheder, der er omfattet af de nye listepunkter i IE-direktivets bilag I.

Det er muligt at opretholde de allerede udarbejdede standardvilkår for virksomhedstyper, der bliver omfattet af IE-direktivet. Der vil blive taget stilling til, om standardvilkårene for de "nye" virksomheder omfattet af IE-direktivet skal ophæves eller opdateres, når der er vedtaget en BAT-konklusion på området.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Retsbeskyttelse

- Generelt

Landbrug & Fødevarer bifalder, at den 8-årige retsbeskyttelse forsøges opretholdt på trods af kravene i IE-direktivet.

Danmarks Naturfredningsforening finder, at retsbeskyttelsesperioden bør afskaffes.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet har noteret sig Danmarks Naturfredningsforenings synspunkt og bemærker dertil, at der med implementeringen af IE-direktivet bliver tilføjet endnu en mulighed for at gennembyrde den 8-årige retsbeskyttelse.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

- Gennembrud af retsbeskyttelsen, hvis der sker udvikling i BAT (lovforslagets § 1, nr. 11, og § 2, nr. 8) og proportionalitetsprincippet

DI finder, at lovforslagets § 1, nr. 8, om mulighed for gennembrud af retsbeskyttelsen bør indskrænkes til alene at omfatte virksomheder omfattet af IE-direktivet, og at vendingen ”uden uforholdsmæssigt store omkostninger” i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 4, bør opretholdes for så vidt angår de virksomheder, der ikke er omfattet af IE-direktivet, af hensyn til risikoen for, at virksomhederne ellers vil kunne mødes med krav, der ikke er proportionale.

Bryggeriforeningen finder, at vendingen ”uden uforholdsmæssigt store omkostninger” i lov om miljøbeskyttelse (miljøbeskyttelseslovens) § 41 a, stk. 2, nr. 4, bør opretholdes af hensyn til risikoen for, at virksomhederne ellers vil kunne mødes med krav, der ikke er proportionale.

Landbrug & Fødevarer finder, at det bør præciseres i bemærkningerne, at forvaltningsrettens proportionalitetsprincip forsat gælder, selv om vendingen ”uden uforholdsmæssigt store omkostninger” foreslås fjernet fra miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 4, samt, at det præciseres, at den foreslåede ændring ikke vil medføre en øget mængde revurderinger.

Landbrug & Fødevarer gør opmærksom på, at det er afgørende, at BAT-konklusionerne formår at håndtere forskellige emissionsgrænseværdier afhængig af, om der er tale om nye eller eksisterende anlæg.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovforslagets § 1, nr. 11, (og § 2, nr. 8) vedrører fjernelsen af vendingen ”uden uforholdsmæssigt store omkostninger” i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 4, og husdyrgodkendelseslovens § 40, stk. 2, nr. 4 og vedrører den situation, hvor retsbeskyttelsen kan gennem-

brydes, og virksomhederne kan mødes med et revurderingspåbud i retsbeskyttelsesperioden, hvis der er sket en udvikling i BAT, der skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af IE-direktivets artikel 21, stk. 4, der ifølge ordlyden kun henvender sig til de virksomheder omfattet af IE-direktivet, der ikke er omfattet af en BAT-konklusion. Reglen er med undtagelse af vendingen *”uden uforholdsmæssigt store omkostninger”* en videreførelse af IPPC-direktivets artikel 13, stk. 2, litra b, der er implementeret i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 4, og husdyrgodkendelseslovens § 40, stk. 2, nr. 4. Disse regler gælder efter deres ordlyd for alle virksomheder omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 og husdyrbrug der er omfattet af husdyrgodkendelseslovens § 12.

Proportionalitetsprincippet er et gældende princip i såvel EU-retten som i dansk ret. Der er i BAT-princippet indbygget proportionalitetsbetragtninger, idet en teknik skal kunne anvendes i den relevante sektor på økonomisk levedygtige vilkår. Se lovforslagets almindelige bemærkninger (Afsnit 3.1.1.2.). Når BAT fastsættes, er der således gjort op med omkostninger og fordele, herunder om driftslederen kan disponere over teknikken på rimelige vilkår.

Der skal ligeledes tages hensyn til den enkelte virksomhed, idet BAT indeholder en hensyntagen til den enkelte virksomheds alder, ligesom der skal tages hensyn til den tid, der er nødvendig for at indføre BAT, jf. IE-direktivets bilag III, nr. 7 og 8. Dette skyldes, at der er forskel på, hvor indgribende en emissionsgrænseværdi vil være, afhængig af om der er tale om nye eller eksisterende anlæg. Problemstillingen har været drøftet i den tekniske arbejdsgruppe, der arbejder med det nye BREF-dokument på husdyrområdet, men man har ikke lagt sig fast på, hvordan man vil håndtere problemstillingen.

Proportionalitetsprincippet finder på tilsvarende måde anvendelse i forbindelse med fastlæggelsen af BAT for de virksomheder, der ikke er omfattet af IE-direktivet.

Da den foreslåede ændring af miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 4, og husdyrgodkendelseslovens § 40, stk. 2, nr. 4, ikke vil ændre reglens praktiske anvendelsesområde, og da ordlyden af IE-direktivets *artikel 21, stk. 4, ikke indeholder ordene ”uden uforholdsmæssigt store omkostninger”* finder Miljøministeriet, at det er nødvendigt at fjerne vendingen *”uden uforholdsmæssigt store omkostninger”* for formelt at kunne implementere IE-direktivets korrekt.

Miljøministeriet finder samtidig, at bestemmelsen skal gælde for alle virksomheder omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 og alle husdyrbrug omfattet af husdyrgodkendelseslovens § 12, og ikke kun de virksomheder, der er omfattet af IE-direktivet. I modsat fald vil der være forskelle i ordlyden af bestemmelserne gældende for to forskellige virksomheds- og husdyrbrugstyper, hvilket vil give indtryk af, at der skulle være forskelle i den praktiske anvendelse.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget, men en udbygning af bemærkningerne.

- Gennembrud af retsbeskyttelsen, når en ny BAT-konklusion offentliggøres (lovforslagets § 1, nr. 15 og § 2, nr. 9)

DI og Energi- og Olieforum finder, at lovforslagets § 1, nr. 15, om mulighed for gennembrud af retsbeskyttelsen, når en ny BAT-konklusion er offentliggjort, bør indskrænkes til alene at omfatte virksomheder omfattet af IE-direktivet.

KL og Landbrug & Fødevarer ønsker oplyst, om det er hensigten at gennembryde retsbeskyttelsen for alle husdyrbrug omfattet af husdyrgodkendelseslovens §§ 11 og 12, således at disse husdyrbrug skal revurderes inden for 4 år efter offentliggørelsen af en BAT-konklusion på husdyrområdet.

RenoSam finder, at myndighederne bør informere de berørte virksomheder, når en revideret BAT-konklusion er blevet offentliggjort, om, hvad dette vil betyde for de pågældende virksomheder. Myndighederne skal samtidig sikre, at der er en klar og entydig procedure herfor, samt at det varsles, hvornår de 4 års implementeringsfrist gælder fra.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovforslagets § 1, nr. 15, og § 2, nr. 9, vedrører primært situationen, hvor en ny BAT-konklusion er blevet offentliggjort i EU-Tidende, hvorefter de virksomheder, hvis hovedaktivitet er omfattet af den pågældende BAT-konklusion, skal revurderes og have eventuelle skærpende vilkår implementeret inden for 4 år efter offentliggørelsen af BAT-konklusionen. Dette kan potentielt betyde et gennembrud af den 8-årige retsbeskyttelse.

Miljøministeriet kan desuden oplyse, at § 2, nr. 9, i lovforslaget er formuleret således, at udvidelsen af muligheden for at gennembryde den 8-årige retsbeskyttelse alene kan anvendes i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser for disse husdyrbrug.

På nuværende tidspunkt betyder det, at der vil blive fastsat krav om både revurdering og gennemførelse heraf inden 4 år efter offentliggørelsen af en BAT-konklusion, der omfatter anlæg til intensiv fjerkræavl eller svineavl, jf. husdyrgodkendelseslovens § 12, stk. 1, nr. 1-3, som affattet ved lovforslaget.

De foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 15, og § 2, nr. 9, er formuleret på en måde, så eventuelle fremtidige EU-krav eller andre internationale krav direkte henvendt til bestemte virksomhedstyper, der kan medføre, at en virksomhed skal revurderes, kan rummes inden for disse bemyndigelser, således at der kan udstedes bekendtgørelser om, at disse virksomheder skal revurderes, også inden for retsbeskyttelsesperioden. Se lovforslagets almindelige bemærkninger (Afsnit 3.1.1.2.). Det er i første omgang alene hensigten, at bemyndigel-

serne skal bruges til at fastsætte regler om, at en godkendelse skal tages op til revurdering, når en relevant BAT-konklusion er blevet offentliggjort i EU-tidende. Det er alene virksomhederne omfattet af IE-direktivet, der vil blive omfattet af disse regler. Se hertil lovforslagets specielle bemærkninger § 1, nr. 15 og § 2, nr. 9.

Det er miljømyndigheden, der skal tage godkendelsen op til revurdering, hvilket kræver kontakt til de berørte virksomheder. De relevante BAT-konklusioner vil blive offentliggjort på Miljøstyrelsens hjemmeside, hvor virksomheden har mulighed for selv at orientere sig om, hvilke konsekvenser den nye BAT-konklusion kan få for virksomheden. Der vil gennem implementeringen af IE-direktivet i bekendtgørelse nr. 1640 af 2006 om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 294 af 2009 om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug (husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen) blive fastsat visse procedureregler for håndteringen af revurderingen af virksomhederne på baggrund af en revideret, offentliggjort BAT-konklusion.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Vilkårsfastsættelse på baggrund af EU's BAT-konklusioner

Bryggerforeningen finder det afgørende, at BAT-konklusionerne omsættes på en enkel og let måde i forbindelse med udarbejdelsen af vilkår i miljøgodkendelser.

KL efterspørger BAT-tjeklister til brug for arbejdet med at godkende og revurdere virksomheder omfattet af IE-direktivet.

Finansrådet og Realkreditforeningen finder, at det er vigtigt, at BAT for de eksisterende husdyrbrug skal fastsættes under hensyntagen til den økonomiske rentabilitet ved BAT-kravene samt mulighederne for at afskrive investeringer over mange år, da dette ellers kan påvirke kreditgivningen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Når BAT-konklusionerne skal anvendes i forbindelse med vilkårsfastsættelsen i miljøgodkendelser er det, som i dag, meningen, at BAT-konklusionerne skal omsættes til individuelle vilkår til den enkelte virksomhed.

Miljøministeriet finder umiddelbart, at formatet i de nye BAT-konklusioner, der skal lægges til grund i forbindelse med godkendelse og revurderinger, er så overskueligt, at det ikke vil være nødvendigt at udarbejde BAT-tjeklister.

Det ligger i BAT-begrebet, at der skal tages hensyn til den økonomiske levedygtighed for de enkelte teknikker. Dette gør sig også gældende i relation til BAT-krav til landbruget. Revurderingskadencen for industrivirksomheder og husdyrbrug bliver fremover ca. hvert 8. år. I dag skal der ske revurdering 8 år efter den første godkendelse og herefter ca. hvert 10. år, og

der sker således en mindre forøgelse af kadencen, men det er efter Miljøministeriets opfattelse ikke noget, der ændrer på vilkårene for kreditgivning eller afskrivninger i signifikant grad.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Vilkår, der ikke er fastsat på baggrund af BAT-konklusionerne, og disses forhold til retsbeskyttelsesperioden

Landbrug & Fødevarer ønsker, at det fremgår af bemærkningerne, at påbudsfristen er 4 år fra offentliggørelsen af den pågældende BAT-konklusion. Hvis der i forbindelse med revurderingen meddeles påbud angående forhold, der ikke er relateret til BAT-konklusionen, skal fristen for efterkommelse af påbuddet fastsættes således, at retsbeskyttelsen respekteres.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bemærkningerne til lovforslaget er præciseret, så det fremgår, at retsbeskyttelsen skal respekteres, hvis påbuddet omfatter vilkår, der ikke relaterer sig til en BAT-konklusion eller er omfattet af en anden gennembrudsregel i § 40, stk. 2, i husdyr godkendelsesloven.

Mulighed for at fravige BAT-konklusionerne

Bryggeriforeningen, Finansrådet og Energi- og Olieforum finder, at det i forbindelse med implementeringen af IE-direktivet skal sikres, at der er mulighed for at fravige BAT-konklusionerne, hvis overholdelsen af BAT medfører uforholdsmæssigt store omkostninger sammenlignet med miljøfordelene.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er i IE-direktivets artikel 15, stk. 4, mulighed for i særlige tilfælde at lempe de emissionsgrænseværdier, der følger af en BAT-konklusion, hvis opnåelsen af de emissionsniveauer, der følger af BAT, vil medføre uforholdsmæssigt store omkostninger sammenholdt med miljøfordelene.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger (Afsnit 2.9.2.), at der i forbindelse med implementeringen af IE-direktivet vil blive indsat bestemmelser i godkendelsesbekendtgørelsen og husdyr godkendelsesbekendtgørelsen svarende til indholdet i IE-direktivets artikel 15, stk. 4.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Virksomhedernes mulighed for selv at vælge teknologi til overholdelse af emissionsgrænseværdier

Bryggeriforeningen finder, at det bør fremgå af lovtæksten, at virksomhederne selv kan vælge den teknologi, der skal til for at overholde emissionsgrænseværdier.

DI finder, at det bør stå i lovbemærkningerne, at BAT-princippet ikke er et krav om en bestemt teknik, men alene handler om udledningsgrænser.

Miljøministeriets bemærkninger:

I lovforslagets almindelige bemærkninger (Afsnit 2.2.) er det omtalt, at virksomhederne omfattes af IE-direktivet i henhold til artikel 15, stk. 2, selv vælger, hvilken teknik eller teknologi der anvendes i forbindelse med overholdelsen af emissionsgrænseværdierne i virksomhedens eller husdyrbrugets godkendelse. Reglen er en videreførelse af artikel 9, stk. 4, i IPPC-direktivet og er implementeret i dansk ret i godkendelsesbekendtgørelsens § 14, stk. 2. Denne regel vil blive videreført med IE-direktivet, og en tilsvarende regel vil blive indsat i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Sagsbehandlings- og implementeringsfrister i relation til revurderinger

Landbrug & Fødevarer foreslår, at der i forbindelse med revurderingen af en miljøgodkendelse fastsættes sagsbehandlingsfrister i godkendelsesbekendtgørelsen for at sikre, at virksomheden kan foretage de nødvendige investeringer samt sikre den fornødne tid til en eventuel klagesag.

RenoSam foreslår, at den 4-årige frist for revurdering og implementering af eventuelle nye BAT-krav på virksomheder og husdyrbrug efter offentliggørelsen kan forlænges efter aftale mellem virksomheder og myndigheder.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det vil afhænge af virksomhedens kompleksitet m.v., hvornår tilsynsmyndigheden skal tage revurderingssagen op for at kunne overholde 4-års fristen. Miljøministeriet finder, at den konkrete vurdering af, hvornår myndighederne skal tage en revurderingssag op, er et konkret myndighedsskøn, der ikke skal reguleres i lovgivningen. Der vil derfor ikke blive fastsat sagsbehandlingsfrister i lovgivningen.

Miljøministeriet finder ikke, at det vil være i overensstemmelse med IE-direktivet at indføre en sådan regel, som RenoSam foreslår. Det fremgår af såvel den engelske som den danske version af IE-direktivets artikel 21, stk. 3, at inden for 4 år efter offentliggørelsen af en BAT-konklusion skal den kompetente myndighed sikre, at virksomheder, hvis hovedaktivitet er omfattet af den pågældende BAT-konklusion, får revurderet deres godkendelsesvilkår på baggrund af den offentliggjorte BAT-konklusion, ligesom disse vilkår skal være implementeret på virksomheden.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Øvrige bemærkninger

DI og Energi- & Olieforum finder, at deres medlemsvirksomheder mødes med uforholdsmæssigt store krav til dokumentation for, at BAT overholdes. Der efterspørges i den anledning retningslinjer for, hvordan virksomheder dokumenterer, at BAT overholdes.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det er i høj grad op til myndighedernes skøn, hvornår det kan anses for dokumenteret, at BAT er overholdt. Det er dog i den forbindelse vigtigt, at myndighederne ikke kræver oplysninger, der ligger udover det nødvendige for at opnå målet.

Det vil formentlig blive lettere at dokumentere, at BAT overholdes, da det fremover vil være BAT-konklusionerne, der sætter standarden for BAT.

Miljøministeriet har noteret sig høringsparternes bekymring, men de fremkomne af bemærkningerne giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

DI, DONG Energy og Landbrug & Fødevarer finder, at de estimerede omkostninger for erhvervslivet i forbindelse med revurderinger er for lave. Der efterlyses en uddybende beregning af beløbene.

Landbrug & Fødevarer finder desuden, at der ikke i beregningerne redegøres for, hvad udgifterne dækker over, ligesom det efterlyses, hvor lang tid en revurdering tager.

Miljøministeriets bemærkninger:

De anførte omkostninger for erhvervslivet i forbindelse med revurderinger af miljøgodkendelser er alene administrative omkostninger.

Hvad det nærmere vil koste at implementere eventuelt skærpede vilkår på en given virksomhed er umiddelbart ikke muligt at foretage beregninger på da

1. BAT-niveauet på den enkelte virksomhed ikke kendes, og
2. da BAT-niveauet og emissionsgrænserværdierne i de kommende BAT-konklusioner ikke kendes.

Det anerkendes, at der for nogle virksomheder kan være omkostninger forbundet med, at disse virksomheder skal leve op kommende BAT- niveauer.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget, men en uddybning af bemærkningerne.

Landbrug & Fødevarer ønsker et statsligt setup til behandling af revurderingssager på husdyrområdet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det er ikke hensigten at ændre på myndighedsstrukturen i forbindelse med implementeringen af IE-direktivet. Overvejelser om større ændringer af myndighedsstrukturen må afvente arbejdet i Natur- og Landbrugskommissionen, idet kommissionens arbejde sandsynligvis vil få indflydelse på den fremtidige regulering.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til at ændre lovforslaget.

Landbrug & Fødevarer finder det helt centralt, at det i lovforslaget er tilkendegivet, at der vil blive arbejdet på at bringe det europæiske BAT-niveau på husdyrområdet op på niveau med det danske. Landbrug & Fødevarer gør i den forbindelse opmærksom på, at der afsættes de fornødne ressourcer i den forbindelse.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er i forbindelse med finansloven for 2012 blevet afsat 5,5 mio. kr. til styrkelse af det samlede BAT-arbejde, således at Danmark kan præge udviklingen i BAT i EU.

Ad 3. Basistilstandsrapport

Afgrænsning af hvilke virksomheder der skal udarbejde basistilstandsrapport

Affald Danmark er af den opfattelse, at formuleringen af den foreslåede § 35 c i miljøbeskyttelsesloven (lovforslagets § 1, nr. 7) er for bred, og at bestemmelsen bør begrænses, så det af lovtæksten fremgår, at det alene er listevirksomheder, som bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer.

Bryggeriforeningen mener, at det danske forslag overimplementerer direktivet, fordi andre end strengt relevante virksomheder pålægges at udarbejde basistilstandsrapport.

Landbrug og Fødevarer foreslår, at det bliver muligt for virksomheder, der ønsker det, frivilligt at udarbejde og få godkendt en basistilstandsrapport, der kan sikre dem fremtidigt mod eventuelle oprensningskrav.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet er enig i, at det kan være hensigtsmæssigt, at det så klart som muligt fremgår allerede af bemyndigelsesbestemmelsen, at de listevirksomheder, der skal udarbejde en basistilstandsrapport, alene er dem, som bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer.

De virksomheder, der vil blive pålagt at udføre basistilstandsrapport, er fuldt i overensstemmelse med direktivets krav i artikel 22, idet reglerne vedrørende basistilstandsrapporter alene skal gælde for de aktiviteter, der er omfattet af bilag I til IE-direktivet, hvor der bruges, fremstilles eller frigives relevante, farlige stoffer hidrørende fra aktiviteten omfattet af IE-direktivet. *Udtrykket "relevante stoffer"* indebærer, at karakter og mængde af de farlige stoffer indebærer en risiko for jord- eller grundvandsforurening.

De fremkomne bemærkninger har givet anledning til ændring af lovforslaget. Der er ændret i formuleringen i lovforslagets § 1, nr. 7, så det fremgår, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om basistilstandsrapporten alene omfatter listevirksomheder, der bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer.

Miljøministeriet er ikke indstillet på at imødekomme ønsket fra Landbrug og Fødevarer om frivillig basistilstandsrapport. En frivillig basistilstandsrapport vil ikke give garanti mod fremtidige oprensningskrav, hvis der er forurening, som udgør en væsentlig risiko, eller hvis betingelserne for påbud efter de eksisterende regler er opfyldt, og der er ikke fundet anledning til at ændre lovforslaget eller bemærkningerne i denne forbindelse.

Gruppefritagelse for udarbejdelse af basistilstandsrapport for visse virksomhedstyper

Landbrug og Fødevarer stiller sig undrende over for det høje antal virksomheder, det er vurderet, der skal udarbejde en basistilstandsrapport.

Bryggeriforeningen og Landbrug & Fødevarer finder, at kravet om udarbejdelse af en basistilstandsrapport ikke skal omfatte fødevareraktiviteter omfattet af IE-direktivet. Bryggeriforeningen nævner som eksempel virksomheder, der fremstiller levnedsmidler fra vegetabiliske råvarer.

RenoSam henstiller, at der udarbejdes branchelister - eller en bruttoliste - der skal begrænse antallet af relevante farlige stoffer.

Miljøministeriets bemærkninger:

Grundet de meget varierende måder, stofferne anvendes på inden for de enkelte brancher, samt den stadige introduktion af nye farlige stoffer anser Miljøministeriet det ikke for hensigtsmæssigt at udarbejde bruttolister for relevante farlige stoffer i forskellige brancher.

Antallet af virksomheder, der skal udarbejde en basistilstandsrapport, er Miljøministeriets bedste bud på antallet af virksomheder, der bliver omfattet af reglerne, idet der dog kan ske ændringer i vurderingen på baggrund af den planlagte vejledning fra Kommissionen, der endnu ikke er udgivet.

Det er umiddelbart ikke sandsynligt, at typiske fødevareraktiviteter bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer i et omfang, der kan begrunde udarbejdelsen af en basistilstandsrapport. Omvendt kan det ikke udelukkes, at dette konkret kan forekomme, hvorfor en gruppefritagelse for fødevareraktiviteter ikke er i overensstemmelse med direktivet.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Udarbejdelse af basistilstandsrapport

KL stiller spørgsmål ved, om det giver mening at sammenligne basistilstanden med forureningsforholdene ved driftsophør, når erfaringen viser, at målinger af forurening i jord- og grundvand kan variere betydeligt inden for kort afstand, når stofferne nedbrydes, fortyndes, udvaskes osv.

KL og Danske Regioner har bemærkninger til indholdet af en kommende bekendtgørelse og vejledning om udarbejdelse af undersøgelserne. KL påpeger vigtigheden af, at bekendtgørelser og vejledninger er meget præcise og grundige, mens Danske Regioner mener, at omfang og indhold af basistilstandsundersøgelse eller vurdering bør fastlægges af en specialist ved et konkret skøn, og opfordrer regeringen til både i dansk og europæisk sammenhæng at arbejde for kvalitative vejledninger svarende til Miljøstyrelsens vejledninger 6, 7 og 8 fra 1998.

Bryggeriforeningen mener, at det er en overimplementering, at forslaget stiller ekstra krav om omfattende dokumentationsmateriale i forbindelse med basistilstandsrapporten.

Danske Regioner, Bryggeriforeningen og Energi- og Olieforum foreslår koordinering af undersøgelserne med kortlægningen efter lov om forurennet jord. Danske regioner opfordrer til, at både basistilstandsundersøgelse og vurdering ved ophør udføres til et niveau, så data kan indgå som (af)kortlægningsgrundlag efter jordforureningsloven, samt at regeringen arbejder for, at denne tilgang også anvendes i Kommissionens vejledning.

Bryggeriforeningen foreslår, at der ikke stilles krav om basistilstandsrapport, hvor arealet i forvejen er kortlagt på vidensniveau 2.

Energi- og Olieforum foreslår, at allerede eksisterende viden i form af bl.a. V1/V2 kortlægning indgår i grundlaget for basistilstandsrapporten.

DI, Energi- og Olieforum og Bryggeriforeningen har indvendinger imod, at basistilstandsrapporten kan anvendes af myndighederne til udstedelse af påbud om oprydning af tidligere sket forurening. Bl.a. anfører Energi- og Olieforum, at der er betydelig risiko for, at virksomhederne vil skulle bruge yderligere ressourcer på at afklare og dokumentere, at en eventuel forurening opdaget i forbindelse med basisundersøgelsen ikke er omfattet af jordforureningslovens påbudsbestemmelser, og at det bør præciseres, at basisundersøgelsens formål ud fra Miljøbeskyttelsesloven er at danne et ”nulpunkt” for slutundersøgelsen ved aktiviteten omfattet af IE-direktivets ophør.

Energi- og Olieforum mener, at der kan opstå en oplevelse af magtfordrejning og selvinkriminering blandt virksomheder, der rammes af et sådant regelkrud.

RenoSam anfører, at kravet om basistilstandsrapport alene bør gælde for nye virksomheder.

Miljøministeriets bemærkninger:

Til KL's synspunkt om sammenligning af basistilstand med sluttetilstand bemærkes, at for at der kan siges at være en væsentlig forhøjelse af forureningsniveauet ved driftsophør i forhold til basistilstandsundersøgelsen skal de målte forureningsniveauer udvise en væsentlig forskel, der ligger udover måleusikkerheder og naturlige fluktuationer. Dette fremgår af lovbemærkningerne, og det vil blive uddybet i den kommende vejledning fra Miljøstyrelsen, blandt andet med nogle eksempler.

Til KL's og Danske Regioners synspunkter om indholdet af en kommende bekendtgørelse og vejledning bemærkes, at det altid vil være nødvendigt med et konkret, kvalificeret skøn for at fastlægge placering og antal af boringer mv. i en given sag. Omvendt kan en vejledning ikke udelukkende bygge på, at brugeren af vejledningen skal udøve konkrete skøn, da der også må tilstræbes en vis ensartethed i forhold til virksomhederne med tilhørende præcise anvisninger for undersøgelsesmetodik. Den kommende vejledning skal fastlægge niveauet for undersøgelserne og give eksempler på disse, uden at det konkrete skøn derved overflødiggøres, som det også er tilfældet med vejledning 6 og 7 fra 1998. Miljøstyrelsen har meddelt Kommissionen de danske tanker om basistilstandsundersøgelsen via et engelsk konsulentfirma, som undersøger, hvorledes de enkelte EU-lande påtænker at implementere IE-direktivets krav med henblik på Kommissionens kommende vejledning om basistilstandsrapportens omfang og indhold.

Til Bryggeriforeningens synspunkt om, at det er en overimplementering, at forslaget stiller ekstra krav om omfattende dokumentationsmateriale, bemærkes, at dokumentationsmaterialet, herunder oplysninger om tidligere aktiviteter og jord- og grundvandsmålinger, er en del af kravene til basistilstandsrapporten, jf. direktivets artikel 22, stk. 2.

Til Danske Regioners, Bryggeriforeningens og Energi- og Olieforums forslag om koordinering af undersøgelserne med kortlægningen efter lov om forurennet jord bemærkes, at udgangspunktet for fremgangsmåden ved basistilstandsundersøgelsen (og dermed også vurderingen ved ophør, der skal følge fremgangsmåden ved basistilstandsundersøgelsen) er vidensniveau 2-kortlægning i den offentlige indsats, jf. bemærkningerne til nr. 7. Men selv om det vil være hensigtsmæssigt, at data fra basistilstandsrapport og vurdering kan indgå i regionernes kortlægningsarbejde, bør dette – for at undgå overimplementering - ikke være en del af formålet med disse undersøgelser. Omvendt vil kortlægning på vidensniveau 2 i mange tilfælde betyde, at basistilstandsrapporten bliver billigere at udarbejde, men kortlægningen kan ikke erstatte en basistilstandsrapport, da det også skal vurderes, om oplysningerne er tilstrækkelig nye, og om der er yderligere forureningskilder, der skal undersøges.

Til DI's Energi- og Olieforums og Bryggeriforeningens bemærkninger om, at basistilstandsrapporten kan anvendes af myndighederne til udstedelse af påbud om oprydning af tidligere sket forurening, bemærkes, at det allerede tydeligt fremgår af lovforslagets § 4, nr. 5, (se nærmere den foreslåede § 38 m, stk. 1, i lov om jordforurening (jordforureningsloven)) og bemærkningerne hertil, at formålet med basistilstandsrapporten er at tilvejebringe et nulpunkt for det absolutte krav om oprydning ved ophør. Til høringssvaret bemærkes, at det er

en konsekvens af IE-direktivets regler om basistilstandsrapport, når de implementeres i dansk ret, at driftsherren umiddelbart efter udarbejdelsen af basistilstandsrapporten kan blive mødt med påbud efter de eksisterende bestemmelser i f.eks. jordforureningslovens kapitel 5, forudsat at der i basistilstandsundersøgelsen er konstateret forurening, at driftsherren selv er forurener, og sagen ikke er forældet. Det bemærkes, at ændringen også betyder, at der kan findes nogle forureninger, som ellers ikke var blevet fundet, og at der kan gøres noget ved dem, enten gennem påbud eller i den offentlige indsats over for forurenede jord og grundvand. Da driftsherreransvaret er implementeret således, at det ikke gælder med tilbagevirkende kraft, dvs. at det er begrænset til forurening, der sker efter den 7. januar 2013, jf. lovforslagets § 4, nr. 5, (se nærmere den foreslåede § 38 m, stk. 4), er det valgt for fuldstændighedens skyld i lovbemærkningerne til § 1 nr. 7, at nævne en mulighed for at gøre noget ved forureninger, der er sket før denne dato, dvs. muligheden for, at forurenere kan blive mødt med et påbud efter eksisterende regler i jordforureningsloven eller miljøbeskyttelsesloven, hvis betingelserne er opfyldte.

Til RenoSams synspunkt om, at kravet om basistilstandsrapport bør begrænses til nye virksomheder, bemærkes, at dette ville være i strid med IE-direktivet artikel 22, stk. 2.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Monitering af jord- og grundvandsforurening

DI mener, at det bør fremgå klarere i lovforslaget, at der skal foregå opfølgende undersøgelser, og at der er tale om to forskellige undersøgelser, og at de foregår med forskellige mellemrum. DI mener, at det skal fremgå af lovforslaget, såvel regeltekst som bemærkninger, hvordan disse periodiske undersøgelser konkret skal finde sted.

Bryggeriforeningen mener, at det danske forslag overimplementerer direktivet ved at stille krav om nye analyser hvert 5. eller 10. år.

DI og Energi- og Olieforum finder ikke, at det er hensigtsmæssigt, at kravet om monitering af jord- og grundvandsforurening, hvert 10. henholdsvis hvert 5. år ikke harmonerer med opdateringen af BAT-konklusionerne, samt at lovforslaget nærmere bør beskrive, hvordan denne løbende monitering skal finde sted.

DONG Energy og Energi- og Olieforum finder, at vilkår i godkendelser vil stille krav til overvågning af f.eks. tankanlæg, så der ikke vil ske ukontrolleret udsivning til jord og grundvand. Denne overvågning sker konstant og meget hyppigere end det, der er foreskrevet i IE-direktivet artikel 16. IE-direktivet artikel 16, stk. 2, 2. sætnings sidste led, tager netop højde for, at bl.a. tankanlæg er underlagt en systematisk overvågning: ”..., medmindre en sådan overvågning baseres på en systematisk vurdering af risikoen for forurening.” Det er derfor vigtigt i en senere implementering af IE-direktivets enkelte artikler i dansk lovgivning, at der

ikke sker en dobbeltregulering af de virksomheder, som allerede er underlagt (og dermed afholder omkostninger til) en systematisk overvågning af deres anlæg.

Energi- og Olieforum opfordrer Miljøministeriet til at arbejde for en bedre basistilstandsrapport og til gengæld reducere kravene til den løbende opfølgning.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bemyndigelsen til at kunne udarbejde regler om, at der skal udarbejdes en basistilstandsrapport fremgår af lovforslagets § 1, nr. 7. Der er i dag hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at fastsætte vilkår til virksomheder om undersøgelser under driften. Det har derfor ikke været nødvendigt at indsætte en ny hjemmel i miljøbeskyttelsesloven om denne type undersøgelser. De nærmere regler herom vil blive indføjet i godkendelsesbekendtgørelsen, hvilket også gælder for kravet om overvågning af jord og grundvand. Hvorledes overvågningen skal ske, vil blive nærmere fastsat i godkendelsesbekendtgørelsen.

Til Bryggeriforeningens synspunkt om overimplementering anføres, at kravet om monitorering af jord- og grundvandsforurening, hvert 10. henholdsvis hvert 5. år fremgår af IE-direktivets artikel 16, stk. 2, 2. led. Bestemmelsen er en præcisering af kadencen for den overvågning, der er omtalt i IE-direktivets artikel 16, stk. 2, 1. afsnit, og artikel 14, stk. 1, litra e, hvorefter der, udover krav til overvågning af de foranstaltninger, der skal forebygge jord- og grundvandsforurening, skal fastsættes krav om periodisk overvågning af jord og grundvand. Det er således ikke muligt at lade udtagning af jord- og grundvandsprøver erstatte af systematisk overvågning af foranstaltningerne til forebyggelse af jord- og grundvandsforurening. Der skal således ske udtagning af jord- og grundvandsprøver, jf. artikel 14, stk. 1, litra e, men IE-direktivets artikel 16, stk. 2, 2. afsnit, 2. komma, giver mulighed for at ændre kadencerne ud fra en risikovurdering.

Overvågningen af jord og grundvand skal bl.a. ske de steder, hvor der er godkendelsespligtige installationer, der erfaringsmæssigt eller ud fra et konkret skøn vurderes at kunne medføre risiko for forurening af jord og grundvand med relevante farlige stoffer, uden at det nødvendigvis ville blive opdaget ved den øvrige overvågning af de foranstaltninger, der skal træffes for at forebygge emissioner til jord og grundvand, jf. artikel 14, stk. 1, litra e. Eksempelvis vil udsivning af forurenende stoffer fra en lækage i en underjordisk rørledning eller tank ikke nødvendigvis blive opdaget ved den øvrige overvågning, hvorfor overvågningen bør omfatte periodisk udtagning af jord- og grundvandsprøver ved rørledningen. Der kan dog også være grund til at udtage prøver ved overjordiske installationer.

Til Energi- og Olieforums forslag om at arbejde for en bedre basistilstandsrapport og til gengæld reducere kravene til den løbende opfølgning anføres, at formålet med overvågningen er at opdage forureninger, der sker efter basistilstandsrapportens udarbejdelse, så kravene til hyppigheden af overvågningen kan kun mindskes, hvis en sådan forurening med meget stor sandsynlighed vil blive opdaget eller forhindret ved de øvrige foranstaltninger, herunder

overvågning af rør og tanke, der træffes for at forebygge emissioner til jordbund og grundvand.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget, men en nærmere beskrivelse af IE-direktivets artikel 16 i bemærkningerne.

Manglende klagemuligheder

Landbrug & Fødevarer, Affald Danmark og Energi- og Olieforum finder, at der bør kunne klages over myndighedernes afgørelse om, at virksomheden skal lave en basistilstandsrapport.

Landbrug og Fødevarer finder, at det ikke skal være muligt for en myndighed at tilbageholde en afgørelse om miljøgodkendelse, hvis der er uenighed mellem myndighed og virksomhed om hvorvidt, der skal udarbejdes en basistilstandsrapport.

Miljøministeriets bemærkninger:

I miljøbeskyttelseslovens § 35 c, stk. 3, som affattet ved dette lovforslag foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelse om, hvorvidt en listevirksomhed skal udarbejde en basistilstandsrapport, herunder at afgørelsen i visse tilfælde ikke skal kunne påklages. Formålet er at undgå usikkerheder om, i hvilke situationer afgørelser om, hvorvidt en virksomhed skal udarbejde en basistilstandsrapport, skal kunne påklages.

Det er hensigten at fastsætte, at afgørelser om, hvorvidt der skal udarbejdes basistilstandsrapport, der træffes som led i en sag om godkendelse, ikke særskilt skal kunne påklages, men at spørgsmålet kan behandles i forbindelse med klage over den endelige afgørelse om godkendelse. Dette vil også gælde, når der for en eksisterende virksomhed skal tages stilling til, hvorvidt der skal udarbejdes basistilstandsrapport, når der ansøges om en tillægsgodkendelse, der ikke involverer relevante farlige stoffer.

Miljøministeriet har overvejet om myndighedernes afgørelse om, at virksomheden i godkendelses- situationen skal udarbejde en basistilstandsrapport særskilt skal kunne påklages. Klageadgangen ville både omfatte virksomhedens klage over en afgørelse om, at der skal udarbejdes basistilstandsrapport, og andre klageberettigedes klage over, at der ikke skal udarbejdes basistilstandsrapport, jf. miljøbeskyttelseslovens § 98, stk. 1.

Virksomhedens klage over en afgørelse om, at der skal udarbejdes basistilstandsrapport vil kunne forlænge sagsbehandlingen, idet der ikke må meddeles godkendelse, før basistilstandsrapporten er udarbejdet og indsendt til godkendelsesmyndigheden. Hvis der blev givet en særskilt klageadgang, ville det således for at overholde IE-direktivet skulle fastsættes, at der ikke kan gives godkendelse mens klagesagen verserer, hvis 1. instans har fundet, at der skal udarbejdes basistilstandsrapport.

Situationen kan sammenlignes med spørgsmålet om godkendelsespligt, som virksomheden heller ikke kan påklage selvstændigt, jf. miljøbeskyttelseslovens § 37.

Det er endvidere praksis, at der ikke kan klages særskilt over, hvilke yderligere oplysninger godkendelsesmyndighederne forlanger i forbindelse med behandlingen af godkendelsessagen, idet dette anses for en beslutning om sagsbehandlingen, som først kan påklages som led i en klage over den endelige godkendelse. Et krav om en basistilstandsrapport vil være en del af oplysningsgrundlaget i forbindelse med behandlingen af godkendelsessagen.

Herudover vil det kunne lægge en ekstra byrde på Natur- og Miljøklagenævnet, idet det vil være mere arbejdskrævende potentielt at skulle behandle virksomhedens forhold i to særskilte klagesager i stedet for at kunne samle hele behandlingen.

For så vidt angår andre klageberettigedes klage over en afgørelse om, at en virksomhed ikke skal udarbejde basistilstandsrapport, kan det yderligere anføres, at en sådan klage som udgangspunkt ikke ville få opsættende virkning, hvis man fulgte principperne i det system, som ellers gælder i miljøbeskyttelsesloven. Godkendelsesmyndigheden ville derfor som udgangspunkt kunne meddele godkendelse og virksomheden ville kunne udnytte denne, selv om klagesagen verserede. Forskellen i forhold til at kunne få spørgsmålet prøvet under en efterfølgende klagesag om hele godkendelsen er derfor begrænset.

Det er på denne baggrund ikke fundet hensigtsmæssigt at myndighedens afgørelse om, hvorvidt en virksomhed skal udarbejde en basistilstandsrapport, skal kunne påklages særskilt i godkendelsessituationen

Der vil kunne klages over den samlede afgørelse om godkendelse i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 91. Det bemærkes, at hvis virksomheden nægter at udarbejde basistilstandsrapport, selv om godkendelsesmyndigheden har truffet afgørelse herom, må godkendelsesmyndigheden give afslag. Et sådant afslag vil også kunne påklages.

I revurderingssituationen er det hensigten at fastsætte, at der kan klages særskilt over afgørelsen om udarbejdelse af basistilstandsrapporten, jf. miljøbeskyttelseslovens § 91. Denne klageadgang vil være parallel til, at der i revurderingssituationen vil kunne klages over myndighedernes krav om oplysninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 72. Det vil være såvel virksomheden som andre klageberettigede, jf. miljøbeskyttelseslovens § 98, stk. 1, der kan påklage afgørelsen om udarbejdelse af en basistilstandsrapport. Klage over afgørelsen har som udgangspunkt opsættende virkning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 95, stk. 1, hvilket medfører, at virksomheden ikke skal efterkomme afgørelsen, før at en eventuel klagesag er blevet afgjort af Natur- og Miljøklagenævnet. Den øvrige del af revurderingssagen vil potentielt kunne behandles, mens klagesagen verserer. Hvis tilsynsmyndigheden har afgjort, at der skal udarbejdes basistilstandsrapport, vil der dog som udgangspunkt først kunne meddeles endeligt revurderingspåbud, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41, når klagesagen er afgjort og en eventuel basis-

tilstandsrapport foreligger. Hvis det er nødvendigt for at beskytte miljø eller sundhed at meddele påbud efter § 41 uden at afvente afgørelse om basistilstandsrapport og udarbejdelse heraf, vil myndigheden kunne gøre dette.

Der vil også kunne klages over den samlede revurderingsafgørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 91, idet Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse om, hvorvidt der skal udarbejdes en basistilstandsrapport ikke kan blive genstand for prøvelse endnu engang, hvis denne afgørelse har været påklaget særskilt.

Overgangsregler

Landbrug og Fødevarer efterlyser overgangsregler for de virksomheder, der har indsendt en ansøgning, men afventer afgørelsen ved lovens ikrafttræden.

Miljøministeriets bemærkninger:

Hvis en virksomhed omfattet af IE-direktivets artikel 82, stk. 1, hvilket er aktiviteter, der er omfattet af IPPC-direktivet, er i drift den 7. januar 2013, finder direktivets regler først anvendelse på disse virksomheder fra den 7. januar 2014. Det samme gør sig gældende, hvis en virksomhed har afleveret en fuldstændig ansøgning om miljøgodkendelse inden den 7. januar 2013 og er i drift senest den 7. januar 2014. Sådanne virksomheder skal aflevere en basistilstandsrapport i forbindelse med den første godkendelse af en udvidelse eller ændring eller den første revurdering efter den 7. januar 2014. Der skal udarbejdes en basistilstandsrapport, inden der kan træffes afgørelse godkendelse eller revurdering.

Hvis en virksomhed er omfattet af IE-direktivets artikel 82, stk. 2, hvilket er aktiviteter, der ikke allerede er omfattet af IPPC-direktivet, er i drift inden den 7. januar 2013, finder reglerne i IE-direktivets anvendelse for disse virksomheder fra den 7. juli 2015. Sådanne virksomheder skal aflevere en basistilstandsrapport i forbindelse med den første godkendelse af en udvidelse eller ændring eller den første revurdering efter den 7. juli 2015. Der skal ligeledes i denne situation udarbejdes en basistilstandsrapport, inden der kan træffes afgørelse godkendelse eller revurdering.

De fremkomne bemærkninger har givet anledning til en præcisering af bemærkningerne. De nærmere overgangsregler vil blive indsat i bekendtgørelser.

Øvrige bemærkninger

DI foreslår endvidere, at det overvejes, om de nye undersøgelser, der introduceres med IE-direktivet, kan substituere eksisterende danske regler, eller om de eksisterende regler skal justeres i deres virkemåde, således at der ikke sker en u hensigtsmæssig overregulering.

Miljøministeriets bemærkninger:

Med hensyn til DI's synspunkt om, at de nye undersøgelser, der introduceres med IE-direktivet, kan substituere eksisterende danske regler, bemærkes, at de nye undersøgelser,

som introduceres med IE-direktivet, skal udføres af driftslederen i forbindelse med godkendelse, revurdering eller ophør. Dette er implementeret i forslaget, og samtidig fastholder forslaget jordforureningslovens nuværende bestemmelser om undersøgelsespåbud og om myndighedernes kortlægningsundersøgelser. Det har været overvejet, om de nye regler kan substituere eksisterende danske regler, og Miljøministeriet har vurderet, at dette ikke er muligt, da der er tale om forskellige aktører og forskellige omstændigheder for udløsning af krav om undersøgelse. Samtidig opfylder de nuværende undersøgelser hver deres formål, som ikke kan tilsidesættes. Efter Miljøministeriets opfattelse er der ikke tale om en overregulering i forhold til IE-direktivet.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Danske Regioner finder det nærliggende, at det var regionerne med deres ekspertise på området, som fastsatte krav til basistilstandsrapporten og slutvurderingen ved virksomhedens ophør samt relaterede monitoringsprogrammer for jord og grundvand. Det er Danske Regioners opfattelse, at der opbygges parallelle kompetencer svarende til regionens i både staten og kommunerne. Det er endvidere Danske Regioners opfattelse, at der i både stat og kommuner er for lille sagsvolumen til, at en kritisk masse af specialister kan beskæftiges. Danske Regioner anfægter ikke myndighedsopgavernes placering, men mener udelukkende, at vilkårene til basistilstandsrapporten samt eventuelle monitoringsprogrammer bør fastlægges af regionen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Til Danske Regioners ønske om, at regionerne skal fastsætte krav til basistilstandsrapporten og slutvurderingen ved virksomhedens ophør samt relaterede monitoringsprogrammer for jord og grundvand, bemærkes, at lovforslaget lægger op til en model, hvor hele tilblivelsen af basistilstandsrapporten – i overensstemmelse med direktivet - skal ske i forbindelse med virksomhedsgodkendelse eller revurdering af en virksomhedsgodkendelse, mens der ved ophør udstedes påbud om foranstaltninger. Staten og kommunerne har stor erfaring med såvel virksomhedsgodkendelse, ligesom de også har opbygget en ekspertise på jordforureningsområdet, da opgaverne foregår hele tiden – også på mange andre virksomheder end dem, der er omfattet af IE-direktivet.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad. 4. Oprydning efter definitivt driftsophør

DI, Bryggeriforeningen og Landbrug og Fødevarer har bemærkninger til oprydningniveauet ved ophør. DI argumenterer for, at det acceptable niveau, som der skal ryddes op til, må forventes at ligge højere i erhvervsområder end i andre områder. Bryggeriforeningen mener, at påbud om oprensning kun bør ske, når der er en væsentlig merforurening, og frygter, at tilladte emissioner og lettere forurenede jord skal fjernes. Landbrug & Fødevarer foreslår, at det præciseres, at der ikke kan stilles krav om oprensning til mere følsom arealanvendelse end ved etablering af anlægget.

Bryggeriforeningen mener, at det er en overimplementering, at forslaget stiller strengere krav til oprydning, når der er udarbejdet basistilstandsrapport, end når der ikke foreligger basistilstandsrapport.

RenoSam stiller spørgsmålstejn ved kravet om eliminering af væsentlig risiko på ophørstidspunktet for deponeringsanlæg.

Landbrug & Fødevarer mener, det bør stå mere klart i lovbemærkningerne, at pligterne ved ophør alene påhviler den nuværende driftsherre, hvis den tidligere driftsherres forurening stammer fra samme aktivitet omfattet af IE-direktivet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Til DI's og Bryggeriforeningens synspunkter om bl.a. et højere acceptabelt forureningsniveau i erhvervsområde bemærkes, at forslagets oprydningsskrav i overensstemmelse med IE-direktivet er begrænset til væsentlig forurening i forhold til basistilstanden, hhv. fjernelse af væsentlig risiko. Ved fjernelse af væsentlig forurening i forhold til basistilstanden er det tvivlsomt, om en lettere forurening vil kunne betegnes som væsentlig. Miljøstyrelsen vil være opmærksom på dette i forbindelse med den kommende vejledning. Ved fjernelse af væsentlig risiko er det ligeledes usandsynligt, at der kan blive tale om at fjerne lettere forurening, hvilket fremgår af lovbemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 5 (se nærmere bemærkningerne til forslaget til jordforureningslovens § 38 m, stk. 2 og 3).

Til Landbrug & Fødevarers ønske om, at der ikke kan stilles krav om oprensning til mere følsom arealanvendelse end ved etablering af anlægget, bemærkes, at der som hovedregel ikke vil kunne stilles krav om oprydning til niveauet for følsom arealanvendelse. Ifølge IE-direktivet *skal vurderingen af, om der er en væsentlig risiko, dog ske i forhold til "godkendt fremtidig brug", hvilket er indeholdt i lovforslagets § 4, nr. 5 (forslaget til jordforureningslovens § 38 m, stk. 3).*

Til Bryggeriforeningens synspunkt om, at de strengere krav til oprydning, når der foreligger basistilstandsrapport, er en overimplementering, bemærkes, at det er en implementering af direktivets artikel 22, stk. 3, at når der er udarbejdet en basistilstandsrapport, skal driftsherren både fjerne væsentlig forurening, der er kommet til siden basistilstandsundersøgelsen, og afværge væsentlig risiko fra eventuel restforurening.

Til RenoSams synspunkter om eliminering af væsentlig risiko på ophørstidspunktet for deponeringsanlæg bemærkes, at Miljøministeriet vil indsætte en bemærkning om, at ophørstidspunktet for deponeringsanlæg regnes fra ophøret af anlæggets efterbehandlingsperiode.

Til Landbrug og Fødevarers forslag om, at det skrives mere klart i lovbemærkningerne, at pligterne ved ophør alene påhviler den nuværende driftsherre, hvis den tidligere driftsherres

forurening stammer fra samme aktivitet omfattet af IE-direktivet, bemærkes, at IE-direktivets artikel 22, nr. 3, efter Miljøministeriets opfattelse skal tolkes således, at driftsherrens forpligtelser ved ophør indtræder, når samtlige aktiviteter omfattet af IE-direktivet ophører. Det kan derfor forekomme, at driftsherren ved ophør skal træffe foranstaltninger over for enkelte aktiviteter omfattet af IE-direktivet, som blev drevet af en tidligere driftsherre og lukket af denne. Dette kan forekomme, hvis der på virksomheden også var en anden aktivitet omfattet af IE-direktivet, der blev overtaget og drevet videre af den nuværende driftsherre, og som nu lukkes.

De fremkomne bemærkninger har derudover ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Øvrige bemærkninger

Advokatrådet/Advokatsamfundet foreslår, at visse dele af lovforslaget genovervejes, fordi lovforslaget medfører væsentlige ændringer i forhold til de gældende regler for jordforurening. Advokatrådet finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at pålægge en driftsherre (nye ejere, lejere eller andre) ansvaret for at rydde tidligere forurenere forureninger op.

Miljøministeriets bemærkninger:

Til Advokatrådets synspunkt om driftsherreansvaret bemærkes, at den ansvarlige i bl.a. IE-direktivet artikel 22 er driftslederen, hvilket er defineret i direktivets artikel 3, nr. 15, ”*driftsleder*”: En fysisk eller juridisk person, der helt eller delvis driver eller leder et anlæg eller et fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller som efter national lovgivning har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositioner over dets tekniske drift”. Det er Miljøministeriets opfattelse, at direktivet må fortolkes således, at driftslederen ved ophør er ansvarlig også for tidligere driftslederes drift af aktiviteterne omfattet af IE-direktivet, og at forurenereansvaret som defineret i jordforureningslovens § 41 derfor ikke er tilstrækkeligt dækkende til at kunne implementere direktivets driftslederansvar.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

KL bemærker, at det komplicerer jordforureningslovens påbudsregler, at der nu er endnu en dato, 7. januar 2013, der er afgørende for, hvilke regler der skal bruges.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet har ikke lagt op til at ændre eksisterende tidsgrænser for, hvornår en forurening skal være sket, for at der kan meddeles påbud. Den nye tidsgrænse – 7. januar 2013 – er en følge af, at driftsherre-ansvaret i forslaget er implementeret uden tilbagevirkende kraft.

DI, Energi- og Olieforum, Bryggeriforeningen og KL finder, at den valgte løsning komplicerer implementeringen unødigt.

Bryggeriforeningen påpeger, at de forskellige krav til oprydning er med til at gøre reglerne komplekse.

Miljøministeriets bemærkninger:

Til DI's, Energi og Olieforums og Bryggeriforeningens synspunkter om den valgte implementering i to love bemærkes, at lov om forurenede jord omhandler alle jordforureninger, uanset hvornår og hvordan de er sket. Jordforureningslovens påbudsbestemmelser kan således bringes i anvendelse, uanset om forureningen stammer fra en igangværende eller tidligere virksomhed eller aktivitet. Reglerne om basistilstandsrapport er derimod tæt forbundet med virksomhedsgodkendelsen, og derfor har Miljøministeriet fundet det mest hensigtsmæssigt at placere dem i lov om miljøbeskyttelse som en del af reglerne om virksomhedsgodkendelse. Dette er naturligvis et valg, men det er vanskeligt at undgå en vis kompleksitet, uanset hvordan man implementerer disse bestemmelser.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget

Bryggeriforeningen mener, at det danske forslag overimplementerer direktivet på en række punkter, herunder at stramningen af ansvarsreglerne er en overimplementering af direktivet. Bryggeriforeningen synes desuden, at det er meget vidtgående, at virksomhederne pålægges et ubetinget ansvar for forureninger, der skyldes force majeure situationer.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er ikke foreslået regler om undtagelser af forurening forårsaget af force majeure, idet sådanne undtagelser ikke findes i IE-direktivet.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget

Ad. 5. Husdyrområdet**Rystelser som en del af forureningsbegrebet i husdyrgodkendelsesloven (lovforslagets § 2, nr. 2)**

Landbrug & Fødevarer anfører, at det er uklart, hvorfor der er behov for at tilføje rystelser til forureningsbegrebet. Landbrug & Fødevarer anfører samtidig, at dobbeltregulering i forhold til aktiviteter reguleret efter miljøbeskyttelsesloven bør undgås.

Miljøministeriets bemærkninger:

Rystelser er omfattet af forureningsbegrebet i IE-direktivet, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 2. Loven ændres for at sikre overensstemmelse med direktivet, selvom rystelser fra husdyrbrug ikke anses for at være et miljømæssigt problem i dag.

Rystelser fra husdyrbrug, herunder både arealer og anlæg, kommer til at indgå i den samme systematik, som de øvrige forureningsparametre fra husdyrbrug, der er omfattet af husdyrgodkendelsesloven. Husdyrgodkendelsesloven finder ifølge lovens § 2 anvendelse på husdyrbrug og andre landbrug, hvor der indgås aftaler om afsætning af husdyrgødning fra husdyr-

brug. For biaktiviteter, der er reguleret efter miljøbeskyttelsesloven, fremgår det af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, at der træffes afgørelser samtidigt.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til at ændre lovforslaget.

Definitionen af bedste tilgængelige teknik (BAT) (lovforslagets § 2, nr. 4)

Fødevareministeriet og Landbrug & Fødevarer opfordrer til, at begrebet den bedste tilgængelige teknik defineres direktivnært.

Landbrug & Fødevarer opfordrer til, at det kommer til at fremgå af bemærkningerne, at der skal kunne disponeres over teknikken på rimelige vilkår.

Landbrug & Fødevarer mener, at udbringning af husdyrgødning bør udgå af bemærkningerne til BAT-definitionen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovforslagets § 2, nr. 4, er ændret som følge af de indkomne høringssvar, således at ordlyden af bestemmelsen er gjort mere direktivnær. Med den mere direktivnære formulering af bestemmelsen fremgår det direkte af lovtæksten, at der skal kunne disponeres over teknikken på rimelige vilkår.

Udbringning af husdyrgødning omtales i det gældende BREF-dokument, hvorfor udbringning af husdyrgødning også omtales i bemærkningerne til lovforslaget. Såfremt udbringning af husdyrgødning skulle tages ud af de konkrete godkendelser og tilladelser efter husdyrgodkendelsesloven, vil dette desuden kræve en ændring af adskillige bestemmelser i husdyrgodkendelsesloven. Så længe det er omfattet af husdyrgodkendelseslovens bestemmelser som generelt kræver anvendelse af BAT, vil det derfor også skulle være omfattet af BAT-definitionen. Miljøministeriet finder på denne baggrund ikke anledning til at ændre lovforslaget på dette punkt.

Opsplitning af husdyrgodkendelseslovens § 12 (lovforslagets § 2, nr. 6)

Landbrug & Fødevarer ønsker en opsplitning af husdyrgodkendelseslovens § 12, så loven opererer med en bestemmelse for husdyrbrug over 250 dyreenheder og en bestemmelse for husdyrbrug omfattet af IE-direktivet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovens systematik i forhold til godkendelsesgrænser i husdyrgodkendelseslovens §§ 10, 11 og 12, er indarbejdet og kendt i den kommunale sagsbehandling, desuden ligger grænserne til grund for systematikken i IT-systemet på husdyrgodkendelsesområdet. En ændring af denne systematik forventes således at ville indebære omkostninger for administrationen. Når det samtidigt haves i mente, at arbejdet i Natur- og Landbrugskommissionen sandsynligvis vil få betydning for den fremadrettede regulering af husdyrgodkendelsesområdet, finder Miljømini-

steriet ikke anledning til at ændre på systematikken i husdyrgodkendelseslovens § 12 på nuværende tidspunkt.

Dog vil eksempelvis kravet om revurdering på baggrund af en BAT-konklusion alene gælde for husdyrbrug omfattet af husdyrgodkendelseslovens § 12, stk. 1, nr. 1-3.

Grænseoverskridende forurening (lovforslagets § 2, nr. 15)

Landbrug & Fødevarer finder, at den foreslåede ændring er unødvendig. Landbrug & Fødevarer finder, at begrebet ”grænseoverskridende” skal defineres klart.

Miljøministeriets bemærkninger:

Kravet om information til offentligheden i forbindelse med godkendelse, udvidelse eller ændring af husdyrbrug, der medfører grænseoverskridende forurening, følger af IE-direktivets artikel 26, stk. 1 og bilag IV.

Driften af et husdyrbrug har ifølge IE-direktivet grænseoverskridende virkninger, hvis anlæget vil kunne få en betydelig, negativ indvirkning på miljøet i den anden medlemsstat. Reglen omfatter også den situation, at en medlemsstat, der kunne blive berørt i betydelig grad, har anmodet om at modtage de i IE-direktivets bilag IV, omhandlede informationer.

Bemærkningerne til § 2, nr. 15, er ændret, så det mere klart fremgår, hvornår der er tale om grænseoverskridende forurening.

Ad. 6. Fyringsanlæg på platforme

Miljøgodkendelse af fyringsanlæg på platforme

Danish Operators finder, at de administrative og økonomiske konsekvenser er sat for lavt. Desuden gøres opmærksom på, at der ikke er foretaget økonomiske beregninger af eventuelle krav til forbedringer af de eksisterende anlæg, og at dette bør indgå i et retvisende billede af lovforslagets økonomiske omkostninger.

Danish Operators påpeger desuden, at det bør sikres, at den fremtidige miljøgodkendelse af fyringsanlæg på platforme samordnes med anden regulering af emissioner og brændstofforbrug. Her tænkes på NEC-direktivet, NO_x-afgift, regulering af CO₂-kvoter samt de allerede eksisterende regler om godkendelse af offshoreanlæg efter offshoresikkerhedsloven og undergrundsloven.

Miljøministeriets bemærkninger:

Omkostningerne for erhvervslivet i forbindelse med førstegangsmiljøgodkendelser er beregnet som sagsbehandlingsomkostninger og er en gennemsnitsværdi for landanlæg. Det vurderes ikke, at offshore i forhold hertil er en særlig kompleks aktivitet. Der skal f.eks. ikke udarbej-

des en basistilstandsrapport og heller ikke gennemføres spredningsberegninger for luftemissioner eller støjberegninger.

I forhold til de løbende administrative omkostninger til egenkontrol/rapportering og revurderinger i medfør af nye BAT konklusioner svarer disse til omkostninger for landanlæg.

Det er ikke muligt at foretage beregninger på omkostninger forbundet med at implementere eventuelt skærpede vilkår på et givet fyringsanlæg, da forureningsniveauet på det enkelte fyringsanlæg ikke kendes på nuværende tidspunkt. Det anerkendes for offshoresektoren, at der som for alle andre virksomheder kan være omkostninger forbundet med, at disse virksomheder skal leve op til BAT.

Det er Miljøstyrelsens hensigt, at miljøgodkendelse af fyringsanlæg på platforme skal tilrettelægges således, at godkendelsen sker i overensstemmelse med miljøgodkendelse af andre typer virksomheder, men på visse punkter væsentlig reduceret samtidig med, at der i videst muligt omfang tages hensyn til og samordnes med den øvrige regulering af offshoresektoren.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til at ændre lovforslaget.

Fyringsanlæg på mobile platforme

Energistyrelsen har bemærket, at ændringen af lov om beskyttelse af havmiljøet (havmiljøloven) indebærer, at fyringsanlæg på såvel faste som mobile platforme overføres til miljøbeskyttelsesloven, men at forslagets bemærkninger beskriver forslagets virkninger for de faste platforme, herunder i vurderingen af de økonomiske og administrative virkninger. Energistyrelsen har desuden et forslag til sproglig ændring af lovforslagets almindelige bemærkninger.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovforslaget omfatter fyringsanlæg på såvel faste som mobile platforme, hvilket er yderligere tydeliggjort i bemærkningerne til lovforslaget.

Miljøministeriet finder, at den sproglige formulering, der er anvendt i det udsendte lovforslag, er mere præcis end den af Energistyrelsen foreslåede.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til at ændre lovforslaget.

Ad. 7. Etablering af digitalt tilladelses-, godkendelses- og tilsynssystem samt offentliggørelse af oplysninger

Infrastruktur, design og økonomi

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri lægger til grund, at der så vidt muligt vil blive anvendt fælles it-infrastrukturer, såsom NEM-ID, digital post og Virk.dk. Endvidere lægges til grund, at projektet så vidt muligt tager udgangspunkt i fælles indberetningsplatforme samt

IT- og Telestyrelsens Hvidbogs anbefalinger om it-arkitektur og standarder, herunder fastsatte OIO standarder for berørte områder, således at der skabes en fælles forståelsesramme, hvor der kan kommunikeres og udveksles data entydigt og effektivt. Endelig lægges til grund, at der er gennemført en business case, samt at lovforslaget ikke medfører udgifter for ministeriet, jf. DUT-princippet.

KL beder om, at lovforslagets bemærkninger omformuleres, så der ikke i formuleringerne lægges til grund, at der på forhånd er tale om et samlet IT-system. Videre anføres det, at i stedet for at forsøge at digitalisere hele arbejdsgangen fra A til Z, bør der med udgangspunkt i de høstede erfaringer ses på, hvilke tiltag der vil have den ønskede effekt, og så arbejde med disse. Det fremføres også, at KL ikke har høje forventninger til administrative lettelser som følge af digitaliseringen. KL har accepteret, at de økonomiske forhandlinger med Miljøministeriet afventer de underliggende bekendtgørelser, men nævner allerede nu, at det må forventes, at lovforslaget vil udgøre en væsentlig meropgave for kommunerne.

Bryggeriforeningen finder det uhyre vigtigt, at overgang til digitaliserede løsninger ikke indebærer krav til virksomheder om at indberette flere oplysninger, og at der ikke stilles krav om f.eks. en papirbaseret "back up" løsning. Det anbefales videre at afprøve de valgte løsninger i praksis, inden de lanceres endeligt og helst ved inddragelse af virksomheder. Det er også vigtigt, at de digitale løsninger får en merværdi for virksomhederne i form af adgang til egne tal m.v.

Finansrådet, KL, Landbrug & Fødevarer og Realkreditforeningen mener, at den digitale løsning fordrer, at myndighederne sikrer sig, at den er funktionsdygtig ved udmøntningen.

Landbrug & Fødevarer anfører, at der i alt for høj grad er fokus på myndighedssiden, frem for på virksomhedernes sagsgange og behov. Der er ikke i bemærkningerne nærmere taget stilling til, hvem der har ansvaret for, at ældre oplysninger til brug for en revurdering indlægges i nævnte systemer. Det findes helt centralt, at der ikke pålægges virksomhederne en kæmpe administrativ byrde med denne opgave, hvilket klart bør fremgå af bemærkningerne. Landbrug & Fødevarer er overrasket over, at det vurderes, at digitalisering vil give betydelige administrative lettelser. Der er heller ikke enighed omkring, at digital indberetning af egenkontrol vil være en administrativ lettelse for virksomheden, idet virksomheders egenkontrol er meget forskellige. For rigtig mange virksomheder vil et krav om digitalisering af egenkontrol derfor være en betydelig administrativ byrde.

Affald Danmark mener, at værdiskabelsen af digitaliseringen er udokumenteret i lovforslaget, og at tilpasningen af eksisterende data til den krævede IT-arkitektur og pligten til screening i relation til følsomme oplysninger er uomtalt i lovforslaget. På baggrund heraf anbefales, at behovet og omkostningerne analyseres yderligere.

Datatilsynet opfordrer til, at der gennemføres en såkaldt privatlivsimplicationsanalyse (PIA) og henviser til retningslinjer til beskyttelse af privatlivets fred i tværoffentlige digitaliseringsprojekter udarbejdet af den tværoffentlige arbejdsgruppe vedrørende privacy.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet vil anvende anerkendte datastandarder til såvel log-on som udveksling af data. Før digitaliseringen af et område påbegyndes, vil der blive gennemført en business case analyse med udgangspunkt i principperne i Statens IT-projektråd, hvilket sikrer, at der kan realiseres økonomiske gevinster ved de pågældende projekter. Inddragelsen og konverteringen af myndighedernes datahistorik vil blive inddraget i udarbejdelsen af business casen. Prioriteringen af løsningerne vil primært foregå ud fra, hvilke løsninger der har størst samfundsøkonomisk effekt.

Løsningerne vil blive baseret på fulde digitale løsninger, der overflødiggør parallelle papirbaserede systemer. De gennemførte løsninger vil blive testet ud fra anerkendte testprocedurer, der skal sikre, at systemer kan anvendes i praksis af brugerne. De løsninger, der retter sig mod virksomhederne, vil blive udviklet i nært samarbejde med brugerne, og der vil blive lagt vægt på den størst mulige genbrug af data. Ansvar for, hvilke parter der skal levere oplysninger til grund for revurderinger, følger de eksisterende principper i miljøbeskyttelsesloven. Miljøministeriet vil på relevante områder gennemføre privatlivsimplicationsanalyser af de udviklede digitale systemer.

Miljøministeriet er enig med KL i, at der ikke nødvendigvis på forhånd tænkes i et samlet IT-system, men i at udvælge en fornuftig IT-arkitektur, der ud fra en samfundsøkonomisk betragtning kan levere den ønskede effekt.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget, men til ændringer i terminologien i bemærkningerne. Lovbemærkningerne ændres generelt således, at *formuleringerne "Et digitalt system" o.l. ændres til "et eller flere digitale systemer" o.l..*

Genbrug af stamdata og digitale sammenstillinger

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri lægger til grund, at den digitale understøttelse tager udgangspunkt i den Fællesoffentlige Digitaliseringsstrategi for 2011-2015, så det søges sikret, at data nemt kan vedligeholdes (opdateres) og genbruges i forskellige sammenhænge. Ministeriet opfordrer til at have fokus på oprettelse af relevante stamdatabanker, så myndighederne på tværs kan genbruge data samt foretage relevante statistik- og rapportudtræk.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører mener, at det er vigtigt at myndigheder og offentligheden, herunder særligt videnvirksomheder, kan erhverve sig digitale sammenstillinger af foreliggende miljødata. Det er væsentligt, at de relevante data fra GEUS og fra regionernes opgaver omkring jordforurening er tilgængelige på centralt og relevant sted, f.eks. Danmarks Miljøportal.

Danske Regioner håber, at den digitale indberetning og datadeling også vil omfatte fysiske prøvetagningsdata og analyser af jord og grundvand, så snart en løsning er klar i Danmarks Miljøportal.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet vil bl.a. med udgangspunkt i den Fællesoffentlige Digitaliseringsstrategi understøtte, at relevante myndigheder og virksomheder får adgang til at genbruge data i videst muligt omfang. Danmarks Miljøportal har udviklet den fællesoffentlige jordforureningsdatabase DKjord, som sikrer deling af de senest opdaterede data på jordforurening.

Krav om prøvetagningsdata og analyser af jord og grundvand, som sker ved monitoring og foretages hvert 10. henholdsvis hvert 5. år, vil blive fastsat som et vilkår i godkendelserne og derfor hænge sammen med den digitale miljøgodkendelse med tilhørende database. Danmarks Miljøportal vil indeholde gennemførte ophørsforanstaltninger i forbindelse med virksomhedsophør.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Brug af oplysningerne, herunder offentliggørelse

Energi- og Olieforum, DI og Landbrug & Fødevarer mener, at lovforslaget eller procedurer skal sikre, at virksomheder har mulighed for at blive hørt, inden oplysningerne offentliggøres, og at offentliggørelse kan foregå på en alternativ anonymiseret form. DI mener, at det bør specificeres i lovbemærkningerne, hvad de indsamlede oplysningerne skal bruges til. Landbrug & Fødevarer og Affald Danmark gør opmærksom på begrænsningerne for offentliggørelsen under hensyntagen til reglerne om aktindsigt.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at det er afgørende, at systemejerer har dokumenterede procedurer for, at der ikke kan slippe følsomme oplysninger ud. Landbrug & Fødevarer anbefaler, at der fastlægges sådanne procedurer for håndtering af sikkerheden omkring dataoplysningerne. Landbrug & Fødevarer anfører videre, at hvis myndigheden træffer en forvaltningsmæssig afgørelse, bør den kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Det bør påpeges over for myndighederne, at hvis der lægges forkerte eller fortrolige oplysninger frem for offentligheden, kan det medføre erstatningsansvar samt pligt til at dementere urigtige oplysninger.

Landbrug & Fødevarer mener, at for så vidt angår udveksling eller overgivelse af oplysninger mellem myndigheder digitalt skal det præciseres, at adgangen til oplysningerne er omfattet af reglerne om aktindsigt i samme omfang, som hvis dokumenterne var fremsendt til myndigheden. For så vidt angår kommunikationen mellem myndighed og virksomhed bør der ikke ske offentliggørelse.

Landbrug & Fødevarer mener, at det klart bør stå, at hvis systemet ikke virker, vil myndigheden betragte oplysningerne som modtaget, selv om IT-systemerne ikke er anvendt. Det bør ligeledes klart fremgå af lovforslaget, at virksomhedsbegrebet skal fortolkes i miljøbeskyttelseslovens forstand og ikke i henhold til selskabslovgivningens virksomhedsbegreb.

Landbrug & Fødevarer gør kraftige indsigelser mod, at persondatalovens § 8 fraviges og mener, at det bør udgå af lovforslaget, at oplysninger, som offentliggøres, kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelser. Landbrug & Fødevarer mener ikke, at der er redegjort for, hvilke tungtvejende argumenter der godtgør en fravigelse af persondatalovens § 8. Under alle omstændigheder bør det stå helt klart, at fravigelsen udelukkende gælder virksomheder omfattet af IE-direktivet og knytter sig til de krav, der kan henføres direkte til direktivet.

Datatilsynet bemærker, at der kun i sjældne tilfælde bør indføres ordninger med systematisk offentliggørelse vedrørende fysiske personer af oplysninger omfattet af persondatalovens § 8. Det må efter Datatilsynets opfattelse bero på en politisk vurdering, om der i den foreliggende situation er tale om så tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser.

KL mener ikke, at det kan være hensigten, at myndigheden kan videregive oplysninger til andre myndigheder, som anvender systemet, uden at der er fastsat nærmere regler derom i bekendtgørelsesform.

Dansk Industri og Energi og Olieforum er kritisk overfor, at data automatisk overleveres til andre myndigheder, uden at f.eks. virksomhederne gøres opmærksom på dette formål og uden, at der samtidig er taget et meget vidstrakt hensyn til anonymisering af oplysninger.

Datatilsynet finder, at det i regelgrundlaget nærmere bør præciseres, i hvilke situationer det konkret er nødvendigt at videregive personoplysninger mellem de involverede myndigheder, og hvilke oplysninger der påtænkes udvekslet.

RenoSam foreslår, at offentliggørelse af tilsynsrapporter sker på en mere overordnet, kortfattet, ensartet måde, måske på skemaform, og ikke går ned i unødige driftsmæssige detaljer. Til illustration har RenoSam vedhæftet et tilsynsskema fra Kalundborg Kommune.

Miljøministeriets bemærkninger:

De almindelige forvaltningsretlige principper finder anvendelse på sædvanlig vis ved digitaliseringen og offentliggørelsen af oplysninger, herunder regler om partshøring, klageadgang, hvilke oplysninger som kan offentliggøres m.v.

De nærmere regler for offentliggørelse af oplysninger, vil blive fastsat i bekendtgørelse og vejledning. Der vil blive fastsat regler, som fastsætter i hvilke tilfælde virksomheden eller husdyrbruget skal høres eller orienteres forud for offentliggørelsen. I vejledningen vil be-

grænsninger for offentliggørelsen blive nærmere uddybet, herunder om iagttagelse af god forvaltningsskik. Samtidig vil reglerne blive sammenholdt med persondataloven og angive, hvilke regler som fortsat skal respekteres. Oplysninger, som myndigheden afgør som undtaget for aktindsigt, vil blive holdt fortrolige efter anerkendte principper for IT-sikkerhed.

I bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20, er det nærmere beskrevet, hvornår der kan ske offentliggørelse, hvad oplysningerne generelt kan anvendes til, og hvornår der vil ske videregivelse af oplysninger. Derudover vil det blive nærmere beskrevet i bekendtgørelser samt vejledninger.

For så vidt angår videregivelse og udveksling af oplysninger mellem myndigheder vil det ske, inden for rammerne af persondatalovens regler herom

Virksomhedsbegrebet skal forstås i almindelig forstand i relation til miljølovgivningen, da det er denne lovgivning, som myndighederne administrerer ud fra. For så vidt problemstillingen, hvor virksomheden ikke kan anvende det eller de digitale systemer pga. systemfejl, og der er tale om længerevarende systemnedbrud, kan myndigheden undtagelsesvist træffe beslutning om, at oplysningerne betragtes som modtaget, selv om det eller de digitale systemer ikke er anvendt.

Miljøministeriet har vurderet, at der foreligger så tungtvejende hensyn til samfundsmæssige interesser til, at en ordning med offentliggørelse af visse oplysninger om strafbare forhold eller mulige strafbare forhold kan etableres. Dette er der nærmere redegjort for i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20.

Miljøministeriet er enig i RenoSams betragtninger om, at offentliggørelse af tilsynsrapporter skal ske på en mere overordnet, kortfattet og ensartet måde, der ikke går ned i unødige driftsmæssige detaljer. Dette er også i harmoni med bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20. Den nærmere udformning og udstrækning af de oplysninger, som foreslås offentliggjort i forbindelse med myndighedernes tilsynsvirksomhed, vil blive udspecificeret i forbindelse med udarbejdelse af en ny tilsynsbekendtgørelse. I den forbindelse vil Miljøministeriet lade sig inspirere af det forslag, som RenoSam har vedhæftet fra Kalundborg Kommune.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget, men til flere tilføjelser til bemærkningerne.

Øvrige bemærkninger

DI og Energi- og Olieforum anfører, at fortolkningsbidrag og afgrænsninger af reglernes anvendelse i forhold til forvaltningsskik, forvaltningsloven og persondataloven bør fremgå af lovbemærkningerne.

DI mener, at Datatilsynets bidrag i forlængelse af et møde mellem Miljøstyrelsen og Datatilsyn den 17. juni 2011 klart bør fremgå af lovbemærkningerne.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet vurderer, at det ikke vil være hensigtsmæssigt i yderligere udstrækning end på nuværende tidspunkt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20, at forholde sig til den øvrige lovgivning på området. Dette vil blive nærmere præciseret i en fremtidig vejledning.

Miljøministeriet foreslår indførelse af ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger vedrørende fysiske personer. Ministeriet har forud for udsendelse af lovforslaget været i dialog med Datatilsynet ved et møde den 17. juni 2011. Datatilsynets bidrag har ikke været på skriftligt grundlag og har i øvrigt været på et overordnet niveau i forhold til relevant lovgivning. Miljøministeriet har bl.a. på baggrund af dette møde udformet lovforslagets indhold, herunder lovbemærkningerne. Datatilsynets bidrag kan ikke udspecificeres nærmere på en hensigtsmæssig måde i lovbemærkningerne.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Ad. 8. Dambrug

Dansk Akvakulturs høringssvar støttes af Landbrug & Fødevarer.

Dansk Akvakultur er uenig i, at reglerne om afgittringer, som flyttes fra fiskeriloven til miljøbeskyttelsesloven, er erstatningsfri regulering. Erhvervet anfører, at "NaturErhvervstyrelsen har anført, at det i forarbejderne til fiskeriloven er anført, at eventuelle ændringer i fiskeri- og opdrætsmuligheder, som gennemføres i medfør af fiskeriloven, betragtes som generel regulering, der ikke har ekspropriativ karakter, hvorfor indgreb ikke udløser erstatning." Erhvervet fastholder, at det fortsat skal vurderes, hvorvidt et indgreb udløser erstatning efter særlige erstatningsbestemmelser.

Miljøministeriets bemærkninger:

NaturErhvervstyrelsen (tidligere Fiskeridirektoratet) har i brev af 31. marts 2011 til Dansk Akvakultur redegjort for, at reglerne i fiskeriloven om afgittringer er erstatningsfri regulering. *I brevet henvises til forarbejderne til fiskeriloven: "Der er tale om erstatningsfri regulering til at foretage de som følge af EU-regulering nødvendige begrænsninger i råderetten til opfyldelse af habitatdirektivet. Der er hermed lagt vægt på, at reguleringen sker på baggrund af almene kriterier og ud fra generelle samfundsmæssige hensyn til sikring af en gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder, som vil medvirke til at sikre biodiversiteten."*

NaturErhvervstyrelsen har ligeledes anført i ovennævnte brev "... , at krav om skærpet afgittring til f.eks. 1 mm. indløbsafgittring, trods øgede omkostninger hertil, ikke vurderes at være

et meget intensivt indgreb, som udløser erstatning, idet det ikke kan antages at udelukke udøvelse af erhvervet. ”

Miljøministeriet henviser til NaturErhvervsstyrelsens vurdering og henholder sig til, at reglerne i fiskeriloven om afgittringer i dag er erstatningsfri regulering, og at disse flyttes over i miljøbeskyttelsesloven, der også er at betragte som erstatningsfri regulering.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Dansk Akvakultur fremfører, at kommunerne ikke har faglig specialviden til at vurdere behovet for afgittringer.

Miljøministeriets bemærkninger:

Kommunerne er i dag myndighed efter vandløbsloven, naturbeskyttelsesloven, vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven. Kommunerne gennemfører habitatvurderinger forud for afgørelser i disse love. Derfor har kommunerne den faglige kompetence i forhold til at beskytte den naturlige fauna i vandløb og søer.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Dansk Akvakultur finder det problematisk, at miljøgodkendelser skal tages op til revision, selv om den 8-årige retsbeskyttelse ikke er udløbet, såfremt det skønnes at være nødvendigt af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløbet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er ikke nogen regel om retsbeskyttelsesperiode i fiskeriloven med tilhørende bekendtgørelse vedrørende afgittring ved dambrug. NaturErhvervsstyrelsen kan stille skærpede krav til afgittringen, hvis hensynet til fiskepassagen og beskyttelse af habitatarter kræver det. Skærpede krav kan på grundlag af reglerne i fiskeriloven og regler udstedt i medfør af denne, altså i dag stilles til dambruget, når det er nødvendigt for at sikre overholdelse af habitatdirektivet. Denne retstilstand videreføres i lovforslaget. Miljøministeriet kan derfor afvise, at lovforslaget udhuler dambrugerens retsstilling.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Dansk Akvakultur bemærker, at man ved flytning af reglerne fra fiskeriloven til miljøbeskyttelsesloven udvider kredsen af klageberettigede, hvilket vil gøre klagesagerne mere fagligt komplekse, og lovforslaget vil ikke medføre den afbureaukratisering som forudsættes.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet er enig i, at kredsen af klageberettigede udvides. Hvorvidt ændringen vil medføre flere klager, afhænger af kommunernes administration og de klageberettigede parter interesse i at klage.

Det er fortsat Miljøministeriets vurdering, at der samlet set vil være tale om en afbureaukratisering, idet alle kompetencer vedr. ferskvandsdambrug samles i kommunerne, der således kan varetage alle aspekter af dambrugets natur- og miljøforhold.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Dansk Akvakultur anfører, at der i dag ikke er brugerbetaling på godkendelse og tilsyn i sager om afgitringer. De ønsker en klargøring af, om ressortændringen medfører brugerbetaling på denne del af miljøgodkendelsen. De anfører, at det kan forringe dambrugernes konkurrenceevne.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der kan som udgangspunkt opkræves brugerbetaling for godkendelse og tilsyn for alle listevirksomheder omfattet af reglerne om godkendelse i kapitel 5 i miljøbeskyttelsesloven. Dette gælder således også for dambrug. Som noget nyt skal godkendelse og tilsyn af afgitringer omfattes af brugerbetaling. Sagsbehandlingen vedrørende afgitringer vil blive en integreret del af den samlede miljøgodkendelses- og tilsynsaktivitet. Miljøstyrelsen skønner, at afgitringsspørgsmålet i langt de fleste tilfælde vil udgøre en ubetydelig del af godkendelses- og tilsynsindsats for det enkelte dambrug, hvorved konkurrenceevnen ikke mærkbart forringes.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Fødevarerministeriet har påpeget til lovforslagets § 5, at ophævelsen af fiskerilovens § 47 har konsekvens for fiskerilovens § 130 om straf, hvorfor det er nødvendigt med et nyt ændringspunkt. De foreslår et nyt ændringspunkt:

3. I § 130, stk. nr. 1, udgår ”§ 47”.

Desuden bør det indføres i de specielle bemærkninger til den ny § 6, nr. 3, at ændringen indføres som konsekvens af, at § 47 i fiskeriloven ophæves.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovforslaget er ændret som følge af Fødevarerministeriets bemærkninger.

Ad. 9. Uorganisk gødning

Landbrug & Fødevarer ønsker ikke, at bestemmelsen skal kunne bruges i videre omfang end nødvendigt for en fuldstændig implementering af nitratdirektivet.

Ministeriets bemærkninger:

Det er ikke hensigten på nuværende tidspunkt at fastsætte regler for uorganisk gødning, som går videre, end hvad der er nødvendigt for en fuldstændig implementering af nitratdirektivet. Hjemlen for ministeren til at fastsætte regler om uorganisk gødning ønskes dog ikke begrænset til det, der er nødvendigt for at implementere nitratdirektivet. Det vurderes hensigtsmæssigt, at reglen også vil kunne anvendes, hvis der i øvrigt måtte opstå behov for yderligere at regulere anvendelse af uorganisk gødning af hensyn til miljøet.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

Ad. 10. Øvrige emner

Implementeringsmodellen og lovreform

DI mener generelt, at IE-direktivet bliver overimplementeret, da bemyndigelserne er bredere end, hvad der skal til for at implementere IE-direktivet.

Danmarks Naturfredningsforening finder at husdyrgodkendelsesloven og miljøbeskyttelsesloven bør slås sammen til én lov.

DI og Energi- og Olieforum finder, at der bør ske en regelforenklingsindsats, og at IE-direktivet bør implementeres gennem en selvstændig lov, dog med reglerne om jord- og grundvandsbeskyttelse samlet indsat i jordforureningsloven, og at alle områder, der er reguleret i en sådan lov, skal skrives ud af alle andre love.

DI og Energi- og Olieforum ønsker en begrundelse for valget af implementeringsmodel.

DI anbefaler som alternativ, at IE-direktivet eventuelt implementeres i et særskilt kapitel i miljøbeskyttelsesloven for at undgå overimplementeringer af direktivet.

Energi- og Olieforum og DI finder desuden, at den digitale løsning ikke har nogen miljømæssig begrundelse og foreslår derfor, at reglerne om digitalisering samles i en selvstændig lov.

Landbrug & Fødevarer mener, at en digitaliseringsproces med god mening kan foretages i forbindelse med en generel evaluering og omstrukturering af hele lovområdet i form af en lovreform. Landbrug & Fødevarer skal derfor opfordre til, at et digitaliseringsarbejde ikke igangsættes, før en lovreform er gennemført, og den bagvedliggende lovgivning er parat. Landbrug & Fødevarer henleder i den forbindelse opmærksomheden på en lovændring om klagenævnet, der netop er i høring, og som både omhandler procedurer for sagsflow mellem førsteinstansen og klagenævnet samt forslag om digitale sagsgange. Der bør ske en koordinering af de to forslag.

Miljøministeriets bemærkninger:

Udformningen af bemyndigelserne er et valg, Miljøministeriet har truffet for at kunne implementere andre EU-retsakter hurtigt og effektivt, skulle dette blive nødvendigt. Bredden af bemyndigelsen har intet med den materielle implementering af IE-direktivet at gøre, og IE-direktivet vil i videst mulig udstrækning blive implementeret så direktivnært som muligt jf. lovforslagets almindelige bemærkninger (Afsnit 2.9.). Såfremt de bemyndigelser, der bliver indsat i forbindelse med nærværende lovforslag, senere skal anvendes til anden regulering, herunder at implementere anden EU-lovgivning, vil bekendtgørelserne, som altid, komme i høring hos de relevante høringsparter.

Miljøministeriet arbejder løbende med forbedringen af reglerne og administrationen. En fuldstændig revision af miljølovgivningen er dog en opgave af en så omfattende karakter, at det ikke kan rummes under implementeringen af IE-direktivet, henset til implementeringsfristens udløb den 7. januar 2013. Hertil kommer, at arbejdet i Natur- og Landbrugskommissionen sandsynligvis vil få indflydelse på den fremadrettede regulering af natur- og landbrugsområdet. Nærværende lovforslag vurderes således ikke at være egnet til gennemførelse af større og mere gennemgribende ændringer af miljølovgivningen.

Såfremt IE-direktivet blev implementeret gennem en særskilt lov, ville der ske en introduktion af parallelle regelsæt i et omfang, der ikke er hensigtsmæssigt, idet reglerne, der gælder for virksomheder omfattet af IE-direktivet, i stort omfang også gælder for andre listevirksomheder. Det vil derfor blive svært overskueligt, såfremt denne model blev valgt. Hertil kommer, at det er vanskeligt at se, hvad der skal skrives ud af anden lovgivning, idet nærværende lovforslag efter Miljøministeriets opfattelse kun indeholder nye reguleringer og ikke reguleringer, som allerede eksisterer. Der lægges således ikke op til dobbeltregulering med forslaget.

Der vil i miljøbeskyttelsesloven og husdyrgodkendelsesloven blive indsat de relevante bemyndigelser til at kunne implementere IE-direktivet. Direktivet vil blive implementeret i godkendelsesbekendtgørelsen og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen på en måde, så der ikke er tvivl om, at reglerne alene adresserer de (i)-mærkede virksomheder og § 12-husdyrbrug

Miljølovgivningen indeholder allerede i dag regler om digitalisering på øvrige områder. Miljøministeriet vurderer, at dette har en så tæt sammenhæng med de øvrige regler i miljølovgivningen, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at have en selvstændig lov om digitalisering på miljøområdet. Som opfølgning på anbefalingerne fra det eksterne ekspertudvalg vedrørende klagesystemet på natur- og miljøområdet arbejder Miljøministeriet på en yderligere digitalisering af klagesagsbehandlingen og etablering af en klageportal. I den forbindelse er det vurderet, at der vil være store fordele forbundet med en ordning, hvor førsteinstanserne indsender den fuldt oplyste klagesag til klagenævnet digitalt via en elektronisk klageformular. Miljøministeriet vil ved udnyttelsen af bemyndigelser for digitalisering på Natur og Miljøklagenævnets område tage højde for, at digitale løsninger kan understøtte eller supplere hinanden.

Miljøministeriet vil i lovbemærkningerne indsætte en begrundelse for den valgte implementeringsmodel på jord- og grundvandsområdet.

De fremkomne bemærkninger har ikke i øvrigt givet anledning til ændring af forslaget.

Gennemførelse af Husdyrreguleringsudvalgets langsigtede anbefalinger

Landbrug & Fødevarer havde gerne set, at man havde benyttet lejligheden til at tilpasse husdyrgodkendelsesloven til de langsigtede anbefalinger fra Husdyrreguleringsudvalget.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøstyrelsen har noteret sig synspunktet fra Landbrug & Fødevarer. IE-direktivet skal være implementeret senest den 7. januar 2013. Hertil kommer, at arbejdet i Natur- og Landbrugs-kommissionen sandsynligvis vil få indflydelse på den fremadrettede regulering af husdyrgodkendelsesområdet. Dette lovforslag vurderes således ikke at være egnet til gennemførelse af større og mere gennemgribende ændringer af, hvordan husdyrbrug reguleres.

Advokatsamfundet har i relation til den del af lovforslaget, som blev udsendt i høring den 21. december 2011, tilkendegivet, at en høringsfrist på 17 dage i realiteten udelukker en nærmere stillingtagen til de forslag, der er indeholdt i høringsmaterialet. Advokatsamfundet henviser til Justitsministeriets vejledning om god lovkvalitet, hvor det tilkendegives, at høringsfrister bør fastsættes således, at de berørte parter har mulighed for at udarbejde et fyldestgørende svar. Desuden henvises til regeringsgrundlaget, hvori rimelige høringsfrister er et prioriteret område.

Miljøministeriets bemærkninger:

Baggrunden for den meget korte høringsfrist for den del af lovforslaget, som blev udsendt den 21. december 2011, er, at analysen af implementering af IE-direktivet for fyringsanlæg på platforme har været omfattende. Derfor nåede denne mindre del af implementeringen beklageligvis ikke med i det lovforslag, der blev sendt i høring den 30. november 2011.